

Rod i de bestaaende Love, men ikke ere hjemlede ved dem, idet de nemlig medføre en Overskridelse af det Maksimum, som i vedkommende Love er fastsat, hvorfor Udgiften ikke kan afholdes uden særlig finansiell Hjemmel, men vi gaa ganske vist ud fra som en uden Undtagelse gældende Regel, at disse Udgifter afholdes, og deres Bevilling har aldrig mødt nogen Vanskelighed i Rigsdagen. Blandt saadanne Udgifter, som ere hjemlede ved gældende Love, men hvor Bevillingerne kun fremkomme, fordi de ikke have kunnet opføres paa vedkommende Finanslovsforslag, eller fordi der indtræder en anden Fordeling ved Afholdelsen af Udgifterne end oprindelig forudsat, skal jeg nævne 1,827,000 Kr. til Renter og Omkostninger ved Veksellaanene, 1,427,000 Kr. til Fuldførelse af Øvelseslejerne, for at Bevillingen kan komme til Anvendelse i den treaarige Periode, der oprindelig er forudsat ved Loven, 750,000 til Erstatning for Tab og Skade ved Jernbaneanlæg. Det har vist sig, at de Beløb, her kræves, særlig til Erstatning ved Arealerhvervelse i Anledning af Dobbeltsporet Nyborg—Strib og Udvidelse af Statsbanestationen i Odense og Omordning af Stationsforholdene der, have været betydelig større, end det kunde forudses, da Finansloven blev vedtagen, og dette har medført en Overskridelse paa 750,000 Kr., en Overskridelse, som imidlertid er ubetinget nødvendig ifølge de gældende Love. Endvidere 500,000 Kr. til Privatbaneanlæg ud over de 500,000 Kr., der ere bevilgede ved Finansloven. Man mente, den Gang Finansloven blev vedtagen, i Henhold til tidligere Aars Erfaringer, at man kunde nøjes med 500,000 Kr., men Jernbaneloven hjemler 1 Million, og disse 500,000 Kr. ere søgte bevilgede for at supplere Beløbet op til denne Million. Endvidere 600,000 Kr. som Statens Andel i det Laan paa 1 Mill. Kr., som det ifølge Loven af 18. April 1910 vedtoges at udlaaene til Husmandsbrug ud over det aarlige Beløb, som er hjemlet ved selve Husmandsloven. Disse store Beløb, jeg har nævnt, og som jeg kunde supplere med forskellige andre, give en samlet Sum af 5,104,000 Kr., altsaa en betydelig Del, langt Hoveddelen, af de $7\frac{1}{3}$ Mill. Kr.

Saa er der de egentlige Nybevillinger, som jeg vil anslaa til omtrent $1\frac{2}{3}$ Mill. Kr., men selve disse Nybevillinger ere ikke Bevillinger, overfor hvilke Rigsdagen i Virkeligheden staar frit. Jeg nævnedes for eksempel paa den Art Bevillinger de sædvanlige Overskridelser paa Bevillingerne

til Syge- og Hjelpekasser etc.; hele denne Gruppe af Bevillinger, naar jeg herunder ogsaa regner de yderligere Bevillinger, som have været nødvendige i Børneforsørgens og Tuberkulosebekæmpelsens Tjeneste, som nødvendige Konsekvenser af de bestaaende Love herom, kommer da op til et samlet Beløb af ca. $\frac{1}{2}$ Mill. Kr. Saa er der en anden Gruppe, som sluger godt det samme Beløb, det er Bevillinger til de forskellige Trafikforanstaltninger, Jernbane-, Post- og Telegrafvæsenet etc., for at holde dem i Gang indenfor de bestaaende Rammer og efter de givne Loves Forudsætninger; det bliver, som sagt, godt $\frac{1}{2}$ Million. Saa kommer der en Mængde Bevillinger, vi ere vante til at møde paa Tillægsbevillingsloven fra det ene Aar til det andet, og som jeg ikke skal trætte det høje Ting med at specificere, og som det heller ikke er let at indbefatte under bestemte Kategorier, men som kunne siges gennemgaaende at begrundes derved, at der i Finansaarets Løb har vist sig Brøstfældigheder paa Statens Bygninger, som maatte afhjælpes, eller der er sket Ulykker ved Storm, Oversvømmelser eller andre Naturbegivenheder og lignende, som der saa maatte raades Bod paa, eller der er sket nødvendige uforudseelige Overskridelser paa visse Foretagender etc. Alt dette medfører Udgiftsbeløb paa tilsammen nogle Hundrede Tusind Kroner. Af egentlig frie Bevillinger, det vil sige saadanne, overfor hvilke Rigsdagen staar ganske frit, findes der kun forholdsvis meget faa indenfor dette store Beløb, og jeg har den Tro, at det høje Landsting lige saa lidt i Aar som tidligere Aar vil finde, at Tillægsbevillingslovens tilbørlige Rammer ere overskredne, det vil sige, at man ved Tillægsbevillingsloven er gaaet til egentlige Nybevillinger, hvis Nødvendighed det havde været muligt for Regeringen fuldt at overse paa det Tidspunkt, da der endnu var Tid til at stille Ændringsforslag til Finanslovsforslaget. Jeg skal med disse Ord anbefale Tillægsbevillingslovsforslaget til det høje Ting.

Bramsen: De Tal, som den højtærede Finansminister har fremsat, stemme med de Resultater, som jeg ved en Undersøgelse af det foreliggende Lovforslag er kommen til, men da det er sket gennem en noget anden Opstilling, kunde det maaske være ikke ganske overflødig, at jeg førte det frem, saa meget mere, som der er et Par Ting, jeg vil komme til at berøre, som den højtærede Minister ikke